

דברי חיזוק ומוסר מלוקטים משיעוריו של מורנו ורבנו הרב בניהו שמואלי שליט"א לפרשת 'כי תצא'

פירוש הרע"ב ורמב"ם - "כי תצא למלחמה על איבך" (דברים כא, א). אומר הזוהר הקדוש: מי הוא אויבך? האויב העיקרי של האדם הוא היצר הרע, אשר אינו נותן לאדם מנוחה ומפתה אותו כל הזמן לעבור עבירות. כשמפתה הוא את האדם לעשות עבירה, כיצד הוא פועל? הוא 'מקטין' את העבירה ומראה לאדם שזה כמעט שום דבר. הוא אומר לו: 'זה שום דבר, רק פעם אחת, לא קרה כלום, מה כבר יכול להיות?'. אך לאחר שהאדם מתפתה ועושה את העבירה, וכאשר הוא בא לעשות 'תשובה', אומר לו היצר הרע: 'אוי ואבוי, מזה לא תוכל לצאת לעולמים! מה עשית?', אין מה לעשות, זו עבירה גדולה וחמורה.. חבל לך על הזמן. כך הוא מייאש את האדם. יש לו מזגן הפוך: כשצריך לקרר הוא מחמם, וכשצריך לחמם הוא מקרר. כשבא האדם לעשות מצווה, הוא מקרר אותו.

פסוקים - ראינו דבר פלא פלאות אצל חזקיהו המלך. בא אליו הנביא ואמר לו: "פה אמר ה' צבאות: צו לבייך פי מת אהיה ולא תהיה" (ישעיהו לח, א) - מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה לעולם הבא. אמר לו חזקיהו: 'איך אתה מדבר ככה, חס ושלום?'. אמר לו הנביא: 'כך אמר הקדוש ברוך הוא'. שאל אותו: 'למה?'. אמר לו: 'בגלל שלא נשאת אישה ולא קיימת את המצווה הראשונה בתורה של פריה ורבייה. למה לא לקחת אישה להביא ילדים?'. אמר לו חזקיהו: 'בגלל שראיתי ברוח הקודש שיצאו ממני בנים שאינם הגונים, שיעשו צער גדול לקדוש ברוך הוא. לא בגללי אני לא רוצה, אלא בגלל שראיתי שיכעיסו את השם יתברך. אני אוהב את הקדוש ברוך הוא ולא רוצה שיצער אותו'. אמר לו הנביא: 'בהדי כבשי דרחמנא למה לך? מה שהוטל עליך לעשות, אתה צריך לעשות. למה לא נשאת אישה? בגלל זה נגזר עליך!'. שאל חזקיהו: 'מה אעשה עכשיו?'. אמר לו הנביא: 'אין מה לעשות'. אמר לו חזקיהו: 'טוב, אני עושה תשובה. לא ידעתי, ואילו הייתי יודע שזה המצב לא הייתי עושה דבר כזה, אז אני אעשה תשובה'. אמר לו הנביא: 'אין מה לעשות, כבר הכל חתום ונגזר, מת אתה בעולם הזה ולא תחיה לעולם הבא'. אמר לו חזקיהו: 'כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא: אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל יתיאש מן הרחמים'. ננצח את היצר הרע ונעשה מה שצריך, מה פתאום להתייאש? מיד "וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָנָיו אֶל הַקִּיר" (ישעיהו לח, ב), מלמד שהתפלל מקירות ליבו, ואז הוסיפו לו חמש עשרה שנה. אמר חזקיהו לישעיהו הנביא: 'תביא את בתך, הזכות שלי והזכות שלך יגנו, וכך נצליח לעמוד ואולי יהיו ילדים טובים'. וכך היה: נשא אותה והביא שני בנים. יום אחד היה לוקח אותם לבית המדרש כשהוא מרכיב אותם על כתפיו. למלכי בית דוד היה חריץ בראש, שהיה מותאם לכתר המיוחד שלהם. אמר אחד הבנים לשני: 'אתה רואה? בוא נשים את הראש של אבא לעבודה זרה! איזה ראש טוב, כבר יש לנו איפה לשים בחריץ את הגחלים ואת הבנזין, ונראה איך נסדר את זה'. רק שמע זאת חזקיהו המלך, אמר: 'כאלה רשעים אתם?!', והוריד את שניהם והטיח אותם בקרקע. רבשקה מת, ומנשה שרד. מנשה הרשיע ומלך חמישים ושנים שנה, והיה רשע מרושע. העמיד צלם בהיכל, והיה מוחק שמות 'אזכרות' בספר תורה ושם במקומם שמות של עבודה זרה, ועשה דברים נוראים. כשתפס אותו מלך בבל לאחר שמרד בו, הביא אותו בנחשתיים לבבל, לקחו דוד גדול, הבעירו מתחתיו אש ושמו אותו בפנים. התחיל מנשה להסתובב ולצעוק: 'אלוהי עמון! אלוהי מואב! אלוהי בר מינן!', אך אף אחד לא ענה לו. אמר מנשה: 'אני שמעתי מאבא: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַתְּ בְּקוֹל" (דברים ד, ל). אני חוזר בתשובה! אם יש אותך בשמיים - תציל אותי, ואם לאו - אתה כמו כולם'. אמר מילים חזקות, והתפילה הזו זעזעה את כל העולמות. כל המלאכים סגרו את חלונות התפילה, ואמרו לפני הקדוש ברוך הוא: 'אנחנו לא מסכימים לקבל את תשובתו!'. מה עשה הקדוש ברוך הוא? חתר חתירה מתחת לכיסא הכבוד, עשה מנהרה וקרא למנשה, אמר לו: 'בוא, בוא פה', וקיבל אותו בתשובה. ואז השתנה מזלו, והוא ביער, שיבר וקיצץ את כל העבודה זרה. וכך היה משבח לקדוש ברוך הוא. אנו רואים שצריך כוחות גדולים כדי שנתגבר על היצר הרע, "כי תצא למלחמה על איבך".

מלחמת הפוח ורשעים - כך צריך גם בכוחות הרוחניים וגם בגשמיים: כשיורדים למלחמה, צריך לדעת את תכסיסי המלחמה. אם תלך פנים אל פנים, יהיו הרוגים מפה והרוגים מפה. הכי טוב זה ללכת "על איבך" - מהשמיים, עם מטוסים. בשביל לנצח למטה, צריך קודם כל לנצח את האויב למעלה. אתם חושבים שסתם הצבא יכול להיכנס לאירן ולשוט למעלה?? קודם כל החכמים הכניעו את השר של האויב למעלה, הורידו אותו, ואז יכלו להיכנס בבטחה. בלי שתהיה קודם כל מלחמה למעלה, המלחמה למטה לא יכולה להצליח!

אמר הקדוש ברוך הוא: 'בראתי יצר הרע, בראתי תורה תבלין' (קידושין ל, ב). הכוח שלנו להילחם בו הוא על ידי התורה. נלחמים נגדו באש, שנאמר: "הֲלוֹא כֹה דָּבַרְיָא קֹאשׁ נֶאֱמַר ה'" (ירמיהו כג, כט); אם אבן הוא - נימוח, ואם ברזל הוא - מתפוצץ. לכן כתוב: "וְנִתְּנָה ה' אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְשָׁבִית שְׁבִי" (דברים כא, א). מהו "שְׁבִית שְׁבִי"? היצר הרע מפתה את האדם, חוטף את ניצוצות הקדושה, ומכניס

פאמלחמה פאמיתות ביצור פרע בימי אלול – הימים הללו הם כמו ימי מלחמה, מלחמת יצר הטוב ביצר הרע. אנו צריכים להבין מדוע בכל רגע ורגע יצר הרע אורב לאדם. יש לנו עכשיו מתנה גדולה מהשם יתברך, חודש כזה, חודש 'אלול'. יצר הרע רוצה חס ושלום לאבד לנו את המעלה הזו, ולכן הוא לא נותן לאדם להיות בנחת. אנחנו צריכים לנצל את הזמן הזה בשביל לעשות הכל בנחת, בשלווה ובשמחה, ובעזרת השם לעבוד על עצמנו, לעבוד על המידות ולא לכעוס. כשאדם קם בבוקר, יעשה חשבון נפש: מה קורה איתו? וכן לפני שילך לישון, יעשה חשבון נפש. יאמר 'קמתי היום, מה אעשה היום? איך אני עובד את השם היום? מה אני משתדל לעשות היום?', ואם אדם ילך בדרך הזאת, יהיה לו חודש 'אלול' טוב.

כעס הוא הדבר הקשה ביותר באופן שבו אדם מתנהג. היה רבי יחיאל מיכל מזלטשוב, שקיבל בירושה מאבותיו זוג תפילין קדושות. היו מוכנים לתת לו על התפילין הללו ממון רב, אך הוא לא הסכים למכור אותן בשום אופן בעולם, אף שלא היה לו מה לאכול. אשתו אמרה לו כמה וכמה פעמים: "תמכור את התפילין, יש לנו עשרה ילדים, אתה יכול לקנות בזה עשרה בתים. לנו אין בית, תקנה בית לילדים ובית לנו, וגם תקנה תפילין מהודרות אחרות. יהיה לנו כסף ויהיה לנו פרנסה טובה". אך הוא בשום אופן לא הסכים לכך. שנה אחת בהגיע חג ה'סוכות', לא היו אתרוגים בכל העיר. רבי יחיאל מיכל היה אוהב מאוד את מצוות ארבעת המינים והאתרוג, אך אתרוג אחד לא היה בנמצא. ידעו אנשי העיר שהרב אוהב מאוד אתרוגים. בא אדם אחד מבחוץ והביא אתרוג יפהפה והדור. ראה הרב את האתרוג ושאל אותו: "כמה זה עולה?" אמר לו אותו אדם: "אני רוצה את התפילין שלך. אם אתה מוכן, תן לי את התפילין בעבור האתרוג". לאחר משא ומתן, הסכים הרב ונתן לו את התפילין היקרות בעבור האתרוג, והיה הרב רוקד בשמחה. בא הרב לביתו בשמחה גדולה. אמרה לו אשתו: "מאיפה האתרוג?" אמר לה: "קניתי". שאלה: "מאיפה היה לך כסף?" השיב לה: "מהתפילין, נתתי את התפילין בעבור האתרוג". מרוב כעס, לקחה אשתו את האתרוג, זרקה אותו ופסלה אותו. אמרה לו: "אמרתי לך שניקח על זה כסף ונקנה עשרה בתים, ואתה הלכת ונתת את זה בשביל אתרוג?!", פסלה לו את האתרוג. והנה התחיל הרב לרקוד. אמרו לו: "על מה אתה רוקד?" אמר להם: "תראו, התפילין הלכו, האתרוג נפסל, ואם גם אכעס, נמצא שיצר הרע ניצח אותי... יצר הרע לא יצליח עליי בשום אופן בעולם!". קל להגיד זאת, אך לקיים דבר כזה צריך כוח רב. לכן הוא נקרא רבי יחיאל מיכל המגיד מזלטשוב, כי זה אינו דבר של מה בכך. רבי יוסף וולטון היה חותם את שמו: 'רבי יוסף וולטון, נכד רבי יחיאל מיכל מזלטשוב'.

אל תאמר 'מחר' פן יפיל מאומה – כתוב בפרשה: "כי תצא למלחמה על אֹיְבֶיךָ" (דברים כ, א). אומר הזוהר הקדוש: האויב האמיתי של האדם הוא יצר הרע. יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו, אינו יכול לו. לכן צריך להילחם בו בכל הכוח, וגם בתחבולות. זה אינו דבר פשוט, הוא כמו זבוב: אתה מגרש אותו והוא חוזר, מגרש אותו והוא חוזר. אין מה לעשות, צריך לעבוד. איך עובד יצר הרע? בדיוק השבוע אנו קוראים על פרשת 'עמלק', שבה נאמר: "תמחה את זֶכֶר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם" (דברים כה, יט). עמלק מייצג את יצר הרע. רבותינו אמרו שיצר הרע עובד על האדם בכל יום. בא האדם ואומר: "היום בעזרת השם אני הולך לשיבה, היום אקום מוקדם לומר סליחות, היום אלמד". בא יצר הרע ואומר לו: "תשמע, היום לא כדאי, מחר תתחיל". כל דבר הוא אומר לך: "מחר". ואחרי מחר הוא אומר: "בתחילת השבוע", ואחרי תחילת השבוע הוא אומר: "בראש חודש", ואחר כך: "אחרי החגים". ככה הוא דוחה את האדם, וכבר דחה אותנו יותר מחמישים שנה. "מחר, מחר", כל רגע "מחר" – זו הבעיה הגדולה של יצר הרע, ואנו צריכים להילחם בה. חכם אחד אמר לי: **המילה 'מחר' מורכבת מהאותיות שלפני אותיות 'שטן': לפני אות ש' – ר', לפני אות ט' – ח', לפני אות נ' – מ', הרי לך אותיות 'מחר'. המילה 'מחר' היא עצמה עצת ה'שטן'. לכן אין לומר "מחר", אלא "היום!"**

הלב שלי נקי, את יצר הרע כבר מחיתי מזמן. לאחר המעשה של בת שבע, דוד המלך היה חולה עשרים שנה ושכב על ערש דווי מבלי יכולת לקום. שונאיו היו מביישים אותו, באים מאחורי החלונות ואומרים לו: "דוד, אתה חטאת עם בת שבע". איזה בושות! היה דוד זועק: "ריבונו של עולם, תחזק אותי, שלא יגידו שחליתי בגלל עוונות, כי אני נקי". בסוף שמע הקדוש ברוך הוא את תפילתו, ודוד נהיה בריא לגמרי וקם לעיני כל ישראל. אמר לו הקדוש ברוך הוא: "בעתיד אודיע לכולם שאתה צדיק". ומתי הודיע זאת הקדוש ברוך הוא? כאשר שלמה המלך רצה להכניס את ארון הברית לקודש הקודשים, ולא נפתחו השערים. דפקו השערים זה בזה, ושלמה התפלל כ"ד רגלים ולא נענה, עד שאמר: "זָכְרָה לְחֶסֶדִי דָוִיד עֲבָדְךָ" (דברי הימים ב, ו, מב) – ואז נפתחו השערים. במדרש כתוב דבר פלא פלאות: שלמה הלך לקברו של אביו, פתח את הקבר ואמר לו: "אבא, בוא איתי, איזה בוש גדולה, לא נפתח ההיכל". קם דוד מקברו, לבש בגדי מלכות, וכל העולם ראה את דוד קם מקברו. הוא בא ונפתחו השערים, וכל המלאכים שרו לכבודו. פניהם של שונאי דוד נהפכו כשולי קדירה ולא חזר להם הצבע לעולם, נשארו שחורים כפחם. זהו דוד מלכא משיחא. רק לצדיקים יש כוח כזה. אמרו חז"ל על יצר הרע: "אם פגע בך מנוול זה, משכהו לבית המדרש – אם אבן הוא, נימוח" (קידושין ל, ב). התורה מרסנת ומסדרת את האדם.

פאמלחמה פיא יוס יואית – הבעל שם טוב הקדוש היה מתאר מהו יצר הרע באמצעות משל: היה אדם אחד שאביו נפטר ואימו נותרה לבדה. הבן היה מכבד את אימו בכיבוד שאין כמותו – בכל יום היה בא אליה, מטפל בה ועוזר לה. אך היה לו קשה לבוא מרחוק בכל יום. רצה לקנות את הדירה שממול לבית אימו. הלך לשכנה שגרה ממול, אך האישה בשום אופן לא הסכימה למכור. אמר לה: "אשלם לך כפול ממחיר הדירה, כי זו אמי ואני רוצה להיות לידה, ואביא לך דירה אחרת כרצונך". היא סירבה. מה עשה? היה לו רעיון. בא אליה ואמר: תשמעי, קשה לי ללכת ולבוא בכל רגע. אני רוצה לקנות אצלך בבית רק מקום לשים מסמר אחד, כדי לתלות עליו את השקית שלי, שלא אצטרך ללכת בכל יום עם השקית". אמרה לו: "איזו שקית?" אמר לה: "שקית עם דברים שאני מביא לאמי". אמר לה: "אתן לך 10,000 דולר, רק כדי לתקוע מסמר בתוך ביתך. אך דעי, שלפעמים אצטרך להיכנס גם באמצע הלילה כדי לשים או לקחת את השקית". הסכימה האישה לקבל 10,000 דולר בעבור מסמר. עשו חוזה וקנו את המקום של המסמר. לאחר חודש בא הבן, תלה משהו על המסמר ויצא. לאחר שבועיים בא ושם עוד משהו. יום אחד הגיע ובידו שקית עם עופות ודגים. תלה את השקית על המסמר והלך. כעבור יומיים-שלושה התחילו הדגים להסריח, וכעבור שבוע התחילו העופות להסריח ברמה נוראית. בני הבית לא יכלו

לסבול את הריח, אך היה אסור להם לגעת בשקית לפי החוזה. הילדים של האישה ברחו מהבית. התחננו אליו אנשי הבית: "תבוא ותיקח את השקית מהמסמר!" אך הוא השיב: "אל תגעו לי, זה שלי". בסופו של דבר, מרוב הריח הנורא, נאלצו כולם לברוח ולעזוב את הבית, והוא קיבל את הדירה. אמר הבעל שם טוב: כך הוא יצר הרע. בתחילה הוא מבקש דבר קטן, נכנס כ"מסמר" קטן בבית. ואז הוא הולך וגדל, הולך ומתפשט. נותן לאדם לישון עד שבע בבוקר, ואז עד שמונה בבוקר, ולוקח ממנו את ה'מקווה', את 'חצות' ואת תפילת הבוקר – עד שהוא מגרש את האדם מכל עולמו. לכן נאמר: "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה". בכל יום ויום צריכים לצאת למלחמה, ובפרט כעת, בשלושים הימים של חודש 'אלול'.

תראו איך יוסף הצדיק נלחם ביצרו וניצח אותו. אשת פוטיפר עשתה את כל התחבולות שבעולם, ולא הצליחה להכשילו, ועל כך נאמר: "וַיִּמָּצֵא יוֹסֵף חָן בְּעֵינָיו" (בראשית לט, ד). רבותינו אמרו כי יוסף הצדיק הצליח משום שהיה עושה בכל יום חשבון נפש.

כיום יצר הרע כובש את האדם על ידי שמכניס לכיסו מכשיר קטן שנקרא 'אייפון', ושם יש מראות אסורים ודברים חמורים ביותר. פעם ראיתי מכשיר כזה אצל כמה חסידים, ושאלתי אחד מהם: "איך אתה מחזיק דבר כזה?" אמר לי: "אצלנו בחסידות יושב בית דין, וכל אדם שזקוק למכשיר לצורך פרנסתו בא לבית דין, והם מאשרים לו באופן מבוקר לפי צרכיו". שמחתי בזה שלפחות אינם מפקירים את עצמם ויש עליהם פיקוח. אדם שלוקח מכשיר כזה ללא 'פיקוח', עלול לרדת לדיוטה תחתונה. יצר הרע כובש אותו, וזו בעיה גדולה. צריך פיקוח גדול מאוד.

הכלל הוא, שאם יצר הרע חוטף ממך, גם אתה תחטוף ממנו! אל תעזוב, חטוף מצוות ומעשים טובים, כמאמר החכמים: "חטוף ואכול, חטוף ושטה" (עירובין נד, א).

מעשה בילד יתום ועני, שאימו הייתה מכינה לו בכל יום לביבות וכעכים כדי שימכור אותם בשוק, וכך יהיה להם כסף לקנות לחם וחלב. הילד היה יושב בשוק עם מגש גדול ומציג את מרכולתו. יום אחד בא גוי אחד, התווכח איתו ובעט במגש. כל הסחורה התפזרה על הרצפה. הילד החל לבכות, בעוד גויים אחרים באו וחטפו את הכעכים מהרצפה. עבר שם אדם אחד ואמר לילד: "מה יעזור לך שאתה בוכה? גם אתה תחטוף מהרצפה! מה שאתה יכול לקחת – קח!", כך גם בעבודת השם: יצר הרע לקח ממך? אל תתייאש ותגיד שהכל נגמר. גם אתה תחטוף מה שאתה יכול!

לְהַיָּפוּת בְּחִינוּךְ הַיָּלָדִים – בעיקר צריך האדם לדאוג לחינוך ילדיו. הרב שלום שבדרון ע"ה היה מספר מעשה שהיה: בעיירה אחת התגורר עשיר גדול, מיליונר אגדי שהיו לו שדות, כרמים ואוניות. היה לו בן יחיד, ובוודאי רצה לחנכו בדרכי התורה ולהכניסו לתלמוד תורה. אך אשתו לא הלכה בדיוק בדרך השם, ואמרה לו: "הילד הגיע לגיל חמש, עוד מעט צריך להכניסו לבית ספר כללי שילמד מקצוע. מחר נהיה זקנים, מי יפרנס אותנו?". אמר לה בעלה: "מה חסר לך? יש לנו שדות, כרמים, בתים ואוניות. הקדוש ברוך הוא מפרנס אותנו, מה שנתן לנו עד היום ייתן לנו גם הלאה". אך היא לא הסכימה. בסופו של דבר ניצחה אשתו, והילד לא למד בתלמוד תורה. כשהגיע הילד לגיל חמש עשרה, נשרפה כל העיירה. הבתים היו מעץ והכל נשרף, וגם ביתו של העשיר נשרף. העשיר נשאר עשיר כי היו לו נכסים במקומות אחרים, אך אנשי העיירה רצו לבנות את העיר מחדש ונזקקו לערבות בנקאית של שלושה מיליון דולר, וזה היה הון עתק בזמנם. קרא הרב לעשיר ואמר לו: "תהיה ערב בעבור בניית העיר, ואני מבטיח לך שתוך שלושים שנה יוחזר לך כל הכסף". העשיר חתם ערבות והעיירה נבנתה. כשהגיע הבן לגיל עשרים, רצו ההורים שיכנס לעבוד בעסק המשפחתי. הבן נכנס לעבוד, ובחלוף הזמן מונה למנהל. יום אחד אמר לאביו: "תחתום לי שכל המפעל והנכסים עוברים על שמי, ואני אדאג לך". האם לחצה על האב לחתום, והאב חתם. משהועבר הרכוש על שמו, החל הבן להתנהג באכזריות. תחילה גירש את אביו מהמשרד, ולאחר מכן בא ואמר להוריו: "אני רוצה לגור בוילה שלכם, תעברו אתם לבית קטן יותר". הבן לקח את כל הכסף ואת הבית, והשאיר את הוריו בחוסר כל. בא העשיר בבכי לרב. אמר לו הרב: "הזהרתי אותך על חינוך הבן. אך דע, שערבות שלוש המיליונים שנתת בשעתך – אנשי העיר כבר החזירו לי את הכסף. כעת אבקש מהבנק שישלח לך מכתב התראה על 'עיקול הנכסים' בגלל הערבות. הבן יחשוב שהכל עוקל, ואני אשמור לך את כספך בצד". וכך היה. יום אחד הגיעו לבית 'הוצאה לפועל' ולקחו את הבית ואת כל הנכסים מהבן, והבן הזה בכה והלך לרב לשאול מה עושים. הרב אמר לו 'אין מה לעשות, אביך היה ערב ולא יכל לשלם, ולכן כל הנכסים מעוקלים'. ואכן, לקחו לו את כל המסעדות והכרמים וכל הרכוש, ובעצם הכל הלך אל האבא כשהילד לא יודע מהדבר. הנה רואים, מתוך שלא חינכו את הילד לתורה ולמידות, יצא ילד כפוי טובה. אדם צריך להזהר מאוד בחינוך ילדיו. אני גם כן מכיר אחד שנתן לבן את כל ממונו, היה בתחילה נותן לו למכור בחנות, ובסוף הגיע לכך שכל הכסף היה אצל הילד ולאבא בקושי היה משכורת, והיה בוכה ובוכה, והיום הוא כבר לא יכול לזוז מרוב הצער. לקח לו הכל וגם את הבית של האבא מכר. כזה רמאי... אני התחננתי אליו אל האבא הזה שלא יעשה דבר כזה, אך זה מה שקרה בסוף.

לע"נ – הרב עמוס כמוס גואטמה בן פורטונה, סלים בן רחל, הרב שלום אהרון בן רחל, חכם שלום הכהן בן תפחה מלכה, הרב שמעון בן חביבה, הרבנית שולמית רחל בת מול, רבקה פנינה בת בסנדה, יעל מוהר בת נוגה, שאול בן רחל ופורטונה בת רבקה, מורד בן פרידה, זקי יצחק בן פרידה, נהם עליזה בת אסתר, רחל בת גרז, פרידה פירדוס בת נהם עליזה, יוסף בן שמחה **זיווג הגון** – אלישיב בן אסנת, אורה בת אסנת, אביגיל בת אסנת, לינוי בת אסנת, אודליה בת אסתר, מיכל מרים בת לימור, משה חיים בן סמלה אסתר, יעקב ישראל בן שושנה, יניב בן שושנה, ורד בת בתי **בריאות ונחת ל** – הרב חזקיהו דב הכהן בן שושנה, דוד בן זוהרה, נחמן בן רינה, זקי בן סמלה אסתר, שושנה בת רבקה, סמלה אסתר בת נהם עליזה, ישראל הרצל בן ביה, אברהם בן לינה, רינת שרה בת שושנה, רחלי בת רינת שרה, שמואל בן רינת שרה, אבישי בן שולמית **זש"ק** – משה בן בלה, ששון בן רונית ברכה, מירי בת סוזן, עיי שלמה בן חנה, רפאל נתנאל בן מלי, שרה בת חנה, רינת שרה בת שושנה, מרדכי בן סמלה אסתר, אסתר בת בתי, מאיר הראל בן יונה